

De Eraut

van de

Gereformeerde Kerken in Nederland.

Het auteursrecht van den inhoud van dit blad wordt verzekerd overeenkomstig de wet van 23 Juni 1881 (Staatsblad N°. 124).

Zondag 14 Juli 1895. N°. 916.

Dit blad wordt geregeld des Vrijdags aan de geabonneerden verzonden.
Bijdragen van medewerkers, ingezonden stukken en alles wat verder den inhoud van dit blad betreft, te adresseren aan de REDACTIE, Abonneementen en Advertenties aan den Uitgever J. A. WORMSER, Bureau N. Z. Voorburgwal 44, te Amsterdam.
Insendingen die later dan Donderdag 's namiddags te 12 uren worden ontvangen kunnen voor het nummer van die week niet meer in aanmerking komen.

Abonnementsprijs: franco aan huis, per drie maanden f 1.20. Afzonderlijke nummers van het Bureau 10 Cent.
Abonneementen worden aangenomen door alle Boekhandelaren, Postdirecteuren enz. en aan het Bureau te Amsterdam.
Advertentieprijs: van 1 tot 6 regels 90 Cent; voor elken regel meer 15 Cent.
Aanvragen en vermelding van afleggingen en Verlagen van Verzeningen 10 Ct. p. regel.

„Tracht naar herbergzaamheid.”

Tracht naar herbergzaamheid.
Rom. 12:13.

In zijn trouwe Vaderzorg, die over heel ons menschelek leven gaat, heeft God de Heere het niet beneden zijn Goddelijke majesteit geacht, om zich in zijn heilig Woord ook over de herbergzaamheid uit te spreken.

Voor Gods kind gaat niets buiten heilige ordonnantien om, en wie God vreest, zal zich ook op het stuk der herbergzaamheid niet door lust en grill, maar door die ordonnantien zijns Gods laten leiden.

Toch zij aanstonds opgemerkt, dat de plicht, de heilige plicht der herbergzaamheid thans minder van ons vergt dan in de dagen der patriarchen en apostelen.

In de dagen der patriarchen, toen de geopenen des Heeren nog in tabernakelen of tenten ontogen, eischte de heilige plicht der herbergzaamheid, dat men een ieder, die bij het vallen van den avond langs zijn tente kwam, binnenriep, verkwikte en herbergde.

Dit moest zoo en kon toen niet anders, omdat men den menschelek naar Gods beelde geschapen is, niet als ware hij een dier buiten maat laten verachten.

Zonder dien heiligen plicht der herbergzaamheid zou in die dagen de reiziger van dorst bezwaken of des nachts een prooi van het wild gedierde zijn geworden.

Zulk een aan een ieder verschuldigde gastvrijheid was toen onmisbaar, om het verkeer onder menschen en de menscheleke samenleving in stand te houden.

Jehova zelf heeft in de verschijning bij Mamre dezen plicht in Abrahams tente geheiligd, en toen Eliphas aan Job een der schriklijkste zonden poogde te verwijten, waarom Gods wrake over hem was gekomen, beschuldigde hij hem niet het minst hierin, dat Job allicht den armen, moeden reiziger had afgewezen, om alleen den aanzienlijken man in zijn tente te ontvangen.

En toen 's Heeren volk zich in Kanaän gevestigd had, kwamen er wel voor tenten van doek en van vellen, huizen van steen en hout, maar de plicht der herbergzaamheid bleef dezelfde.

mige onzer dorpen komt het nog herhaaldelijk voor, dat men althans een plek der ruste in den hooiberg aan den doortrekkenden marskramer niet durft weigeren.

Toch werkt in dit alles slechts de flauwe afschaduwing na van wat de heilige plicht der herbergzaamheid eenmaal geweest is. Het leven en het samenleven der menschen is zoo heel anders geworden, en daarmee ook de verplichting die de herbergzaamheid ons oplegt.

Voor al in tweeërlei opzicht spreekt die verandering sterk.

Ten eerste hierin, dat er thans allerwegen goede gelegenheid om te vernachten is voor eigen geld, en dan natuurlijk moogt ge anderen, die u vreemd zijn, niet tot last wezen.

Of ook, als er wel gelegenheid is, maar het geld ontbreekt, kan op aller kosten door de gemeente, of privaatelijk door Christelijke liefdadigheid, in wat ontbreekt, voorzien worden.

Maar wat bovenal zoo afdoende verandering teweegbracht, is het opkomen van het geslacht der vagebonden en landloopers, veelal op diestal zinnende roddelkokers, die de gastvrijheid slechts misbruiken zouden om te loeren op misdrijf.

Zij vooral zijn het, die de gastvrijheid ontheiligd, en haar alouden bloei onmogelijk hebben gemaakt.

Vandaar de nieuwe vorm, dien de gastvrijheid allengs aannam, door het verschaffen van een onderkomen aan wie rondzwervt, en door het stichten van allerlei huizen, waar de vreemdeling geherbergd wordt.

Gastvrijheid in den alouden zin bestaat nu alleen onder aanverwanten, vrienden en bekenden, en mits ze brieven van aanbeveling hebben, onder broeders in Christus.

Toch heeft daarom het apostolische vermaan, dat ge trachten zult naar herbergzaamheid, ook in onze dagen nog allerminst zijn kracht verloren.

buitenshuis omgaat, in een zich terugtrekken uit de samenleving en in een maken van het leven tot kleine eilandjes, zonder een brug die ze verbindt.

Waar het zoo wordt sluipt de geest der enghartigheid in, die al wat van eigen huis en haard is overschat, die met wrevel en wangunst anderen doen en laten bespiedt, en buitheid die afstoet meer dan gulheid die uitlokt en aantrekt tot regel des levens stelt.

Voor al onder Christenen is zoo boose geest met heiligen ernst uit te bannen.

Die afsluitende, afstootende en zelfgenoegzame geest is van den geest der herbergzaamheid vlak het tegendeel, en vloekt tegen Gods heilige ordonnantien.

De zonde scheidt en sluit het hart toe, maar de Geest des Heeren zet het hart wijd open, en doet den warmen gloed der saambindende, der broederlijke liefde van u uitgaan.

Als bergen zorgen om ons henen Verrijzen, en het harte kwijnt; Ons ook benevelt is van 't weenen; En reddeloos ons hulkje schijnt; Geen menscheleke troost kan baten, In onzer siele worsteling, — Daar in, zoo 't schijnt, alleen gelaten — Te midden onzer levenskring;

Komt plots de Geest der heil'ge bladen De hofte opdraaien uit heur achi, Stort kracht ons in, wil uit genade Weer heelen, wat gebroken was; 't Is Mij de reddingskracht ontzonken; — Zoo fluistert Hij tot onze ziel — 't Heeft Mijne trouw niet uitgeblonken, 't Als die van menschen u ontviel?

Houd moed! Ik zal u nooit begeven! 't Verrijzen op uw reispad nooit! 't Ik leid u door dit moeilijke leven; 't Al wat ik aanraak, dat volkomt; 't Uw Heiland droeg eens in zijn leden 't Uw zonden, op het schandlijk hout; 't Dies wordt ten goede u alles mede, 't Wat u het levendst ontvouwt!

Laat, Heiland! nimmer ons in 't leven, In allerhande zorg en smart, Het kinderlijk geloof begeven Aan uw ontfermend vaderhart! Leer ons alleen op U vertrouwen, Die, op het kinderlijk gebed, Uw Liefde en Wijsheid doet aanschouwen; Verrassend en volkomen redt.

Vertrouwt ons, Heil'ge Geest, gedurig, Giet ofte staad in onze lamp, Gord onze lenden, maak ons vurig In den door U bekoorden kamp! Dan zullen we in onze aardse nooden 't Oog des Geloofs naar boven slaan, En, achter 't Doel van 't dode, Verwinnende ten hemel gaan!

Officiële Berichten.

Met voorhoofding uit het Kerkblad van 5 Juli 1895.

Kort verslag der Vergadering van Deputaten tot de Zending onder Heidenen en Mohammedanen, op 25 en 26 Juni 1895 te Utrecht.

Wegens de afwezigheid des voorzitters, om redenen van gezondheid, wordt de vergadering geprezeerd door den assessor, Dr. Lion Cachet. Afwezig zijn met kennisgeving, de BB. De Gaay, Fortman, Hessels, Bouma en de voorzitter. Aangaande de afwezigheid van br. Seegers is geen bericht ingekomen.

Na opening door den waarnemenden voorzitter en vaststelling der notulen van de vergadering op 29 Maart, worden mededeelingen gedaan over een ingetrokken aanvankelijke aanbieding tot den dienst der Zending.

Vervolgens wordt, na enige bespreking over de Statuten der Nederlandsche Gereformeerde Zendingvereeniging, de vraag behandeld, hoe met legaten ten dienste onzer Zending moet gedaan worden? De formule, die in dezen wordt aanbevolen, luidt: „Aan de Nederlandsche Gereformeerde Zendingvereeniging, gezigtig te Amsterdam, ten behoeve der Zending van de Gereformeerde kerken in Nederland.” Het gebruik van deze formule zal aan de geïnteresseerden worden aanbevolen; dewijl een vraag in dezen was ingekomen van iemand, die gezind was, aan onze Zending te legateeren.

Vervolgens wordt gerapporteerd door de Commissie, die onderzoek zou doen naar de aanbieding door een broeder in Noord-Brabant van een zeer belangrijk bedrag, ten dienste der Zending. Deze Commissie wordt, na gehoord rapport, gecontinueerd, na de noodige aanwijzingen in zake de conditionele aanvaarding dezer f 10,000 of f 8,000 te hebben ontvangen; en nadat zij gereed is, zal het moderamen de zaak, volgens de bepalingen der vergadering, moeten beëindigen.

In zake een uitnodiging tot medewerking in den hand voor „Nederlandsche Zendingsovereenkomsten”, wordt aan een der scribae opgedragen, te melden, waarom aan deze uitnodiging geen gevolg gegeven kan worden.

De „London Missionary Society” heeft verzocht een of meer afgevaardigden te zenden als vertegenwoordigers van de Zending onder kerken op den honderdjarigen denkdag van het bestaan dezer Zendingvereeniging. Tot zoodanige afvaardiging wordt besloten en afgevaardigd Dr. Lion Cachet, Dr. Feringa en de Zending-director; secund. Dr. van der Valk.

Vervolgens wordt verslag gegeven van de bijwoning der Jaarvergadering van de Nederlandsche Zendingvereeniging.

No worden twee brieven van Zending Adriaanse gelezen en het antwoord daarop. Een en ander wordt met ernstige belangstelling overwogen, en geeft aanleiding tot verschillende vragen en opmerkingen. Zijn mededeelingen toonen, hoe schrijnend de nood is; hoe vreeselijk, door het gebrek aan bearbeiding, des Heeren Naam ontceerd wordt, in deze zoo duistere streken; en hoe zeer groot dus de behoefte aan arbeiders is.

Vervolgens komen de brieven, van Zending Zuidema ontvangen, in behandeling, die belangrijke mededeelingen bevatten over de Keuchenius-Stichting, en waaronder de laatste brief melding maakt van ongesteldheid van dezen broeder, wat natuurlijk met deelneming wordt vernomen.

Het antwoord ook hierop wordt, na bespreking, goedgekeurd.

gen en verrichtingen, waarin hij klaagt over het groot gebrek aan arbeiders, en mededeelt hoe hij met zijn „shepers” werkt, en hoe hij niet de inlanders verkiest, tevens over de innemiging van het Heilsleger en hun betrekking tot Sadrich, en verscheidene andere belangrijke mededeelingen. Hierover wordt alreder veel besproken en toegelicht, en herinnerd aan de nog steeds hangende, en preferente, aanvraag voor Soetakarta. De beantwoording wordt aan 't moderamen opgedragen.

Aan de orde komt nu het verslag van br. Pos, waarvan de gewichtige mededeelingen en vragen ernstig besproken en zorgvuldig beantwoord worden.

De voorbereiding van het rapport voor de Generale Synode wordt aan het moderamen opgedragen; en vervolgens een